

prima instanță - (Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău) C. Valah
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) A. Panov, A. Nogai, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
Judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Iulita Schițco,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Iulita Schițco împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Viorica Zaporojan, cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Iulita Schițco și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 08 aprilie 2016,

c o n s t a t ă:

La 10 august 2015, Iulita Schițco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Viorica Zaporojan, solicitând încasarea din contul bugetului de stat a sumei de 193 021 lei cu titlu de prejudiciu material și de 3600 euro cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea acțiunii a indicat că prin hotărârea Judecătoriei Drochia din 24 aprilie 2012, s-a încasat de la Galina Fortuna în beneficiul său datoria în mărime de 76 021 lei, iar prin decizia Curții de Apel Bălți din 25 noiembrie 2014 s-a încasat de la Galina Fortuna în beneficiul său datoria în mărime de 90 000 lei și dobânda în mărime de 27 000 lei.

Menționează că potrivit hotărârilor indicate au fost eliberate titluri executorii, care au fost prezentate executorului judecătoresc Viorica Zaporojan pentru executare.

Susține reclamanta că pe parcursul procedurii de executare atât ea cât și alte persoane au inițiat mai multe procese civile în instanța de judecată pentru a anula actele juridice simulate de către debitorul Galina Fortuna.

Astfel, prin decizia Curții de Apel Bălți din 05 iunie 2014 a fost recunoscut valabil contractul de vânzare-cumpărare nr. 5353 din 11 mai 2006, încheiat între Svetlana Tartacovschi și Galina Fortuna, a bunului imobil cu nr. cadastral

3614000062, constituit din construcție tip-magazin și teren aferent cu suprafața de 0,02 ha, situat în s. Chetrosu, r-nul Drochia.

Iar, prin decizia Curții de Apel Bălți din 23 decembrie 2014 s-au recunoscut concretizate dimensiunile construcțiilor și s-a indicat că hotărârea constituie temei pentru înregistrarea la OCT Drochia a dreptului de proprietate al Galinei Fortuna asupra imobilului dat.

Invocă reclamanta că, necătând la aceasta, toate măsurile întreprinse de ea și executorul judecătoresc au eșuat și până în timpul de față imobilul nu este înregistrat pe numele debitorului Galina Fortuna, pentru a avea posibilitate de a transmite bunul imobil în scopul compensării datoriilor.

Menționează că prejudiciul material neexecutat constituie 193 021 lei, iar prejudiciul moral îl estimează în mărime de 3 600 euro, luând în considerație durata mare a neexecutării, însemnătatea sumelor de bani care nu au fost restituite și suferințele sufletești cauzate.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 08 aprilie 2016 s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea înaintată de Iulita Schițco împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Viorica Zaporojan, privind constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 26 aprilie 2016 Iulita Schițco a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 08 aprilie 2016 și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016 s-a respins apelul declarat de Iulita Schițco și s-a menținut hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 08 aprilie 2016.

La 23 decembrie 2016 Iulita Schițco a declarat recurs împotriva decizie instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016 și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, invocând că i-a fost încălcat dreptul la o justiție echitabilă și la judecare în termen rezonabil.

Susține că titlul executoriu a fost transmis executorului judecătoresc încă anul 2012 și începând cu acea perioadă este în imposibilitate de ași recupera sumele de la debitor.

Consideră că îi sunt create intenționat obstacole de către executorii judecătorești și Ministerul Justiției, iar prin urmare, instituțiile de stat urmează să repare prejudiciul material și moral cauzat.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016 a fost depus la 23 decembrie 2016, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CtEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmets împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Iulita Schițco nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Iulita Schițco se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari